

12 Νοεμβρίου, 1992

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής] :

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Ν. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Αιτητής

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1070/91).

Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Εισαγωγή
Αδασμολόγητου Οχήματος — Ο Περί Τελωνειακών Δασμών και
Φόρων Καταναλώσεως Νόμος του 1991 (Ν. 12/91) — Άρθρο 11(4)
(γ) — Απόρριψη αιτήματος χωρίς να έχει γίνει εισαγωγή του
οχήματος στην Κύπρο αποτελεί πράξη πληροφοριακού χαρακτήρα
και όχι εκτελεστή πράξη. 5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση του
καθ' ου η αίτηση Διευθυντή να απορρίψει αίτημά του για εισαγωγή
αδασμολόγητου οχήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 10
11(4)(γ) του Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων
Καταναλώσεως Νόμου του 1991 (Ν.12/91)

Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν τον ισχυρισμό πως αντικείμενο
της προσφυγής δεν ήταν εκτελεστή πράξη αλλά πράξη 15
πληροφοριακού χαρακτήρα γιατί ο αιτητής είχε υποβάλει την
αίτηση χωρίς να έχει εισάξει στην Κύπρο όχημα.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, 20
αποφάσισε ότι:

Όπως ορθά υποστήριξε η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση,
μπορεί να τίθεται ζήτημα εκτελεστής διοικητικής απόφασης σε
τέτοιες περιπτώσεις μόνο όταν η αίτηση για δασμολογική
απαλλαγή υποβάλλεται μετά την εισαγωγή στην Κύπρο του 25

αυτοκινήτου. Όσα προηγούνται αποτελούν απλή έκφραση γνώμης και επομένως πληροφοριακή ή συμβουλευτική ενέργεια μή αναθεωρήσιμη. (Βλ. την απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Yiangou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 27.

5

10

15

20

25

Το γεγονός ότι τα γεγονότα στην υπόθεση *Yiangou* (ανωτέρω) διαδραματίστηκαν όταν ο χρόνος εισαγωγής δεν προσδιοριζόταν αλλά προβλεπόταν πως το όχημα θα έπρεπε να εισαχθεί μέσα σε εύλογο χρόνο από την άφιξη του επαναπατριζόμενου στην Κύπρο, [βλ. Άρθρο 11(2) του Νόμου 18/78 και την Κ.Δ.Π. 188/82], δεν διακρίνει την παρούσα από την υπόθεση *Yiangou*. Ο λόγος της απόφασης στην υπόθεση *Yiangou* είχε να κάνει με την εξάρτηση του δικαιώματος από την εισαγωγή του οχήματος. Κρίθηκε ότι η αναφορά σε "εισαγωγή" σημαίνει πραγματοποιηθείσα εισαγωγή και όχι προτιθέμενη εισαγωγή. Ο ίδιος όρος χρησιμοποιείται και στο Άρθρο 11(4)(γ) του Νόμου 12/91 και δεν υπάρχει περιθώριο για διαφορετική προσέγγιση. Και στην περίπτωση που το αυτοκίνητο που θα εισαχθεί είναι συγκεκριμένο, εξακολουθούμε να έχουμε πρόθεση για μελλοντική εισαγωγή και όχι πραγματοποιηθείσα εισαγωγή, οπότε το θέμα καλύπτεται, και πάλι δεσμευτικά, από την υπόθεση *Γιάγκου*. Σημειώνω, πλεονασματικά ίσως, πως με το ίδιο το έντυπο που υπέγραψε ο αιτητής απλώς ζητά πληροφορίες. Προσθέτω, τελικά, πως ο χειρισμός του θέματος από το Διευθυντή και ειδικά η αναφορά του σε αίτημα που δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό δεν αλλάζει τα πράγματα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

30

Yiangou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 27.

Anastasis v. Minister of Finance (1987) 3 C.L.R. 200.

35

Symeou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 332.

Ελευθερίου-Κάγκα ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 262.

40

Ανδριανού ν. Υπουργού Οικονομικών και Άλλου (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1801.

Παπανικολάου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 3973.

Ευσταθίου ν. Δημοκρατίας (Αρ.2) (1990) 3 Α.Α.Δ. 3580.

45

Παπαγεωργίου ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3471.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν αίτημα του αιτητή για εισαγωγή αδασμολογήτου αυτοκινήτου.

5

K. Ευσταθίου, για τον αιτητή.

Λ. Καουτζάνη (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

10

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής είναι Κύπριος που επαναπατρίστηκε μετά από υπερδεκαετή συνεχή μόνιμη εγκατάσταση στο εξωτερικό. Ισχυρίζεται ότι η επιστολή του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων ημερομηνίας 13 Σεπτεμβρίου 1991 με την οποία πληροφορήθηκε πως το αίτημά του για εισαγωγή αδασμολογήτου αυτοκινήτου δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό, ενσωματώνει εκτελεστή διοικητική πράξη που πρέπει να κηρυχθεί άκυρη. Σε τέτοιες περιπτώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 11(4)(γ) του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1991 (Ν. 12/91), είναι επιτρεπτή η δασμολογική απαλλαγή εφόσον η εισαγωγή του οχήματος γίνεται εντός ενός έτους από της ημερομηνίας άφιξης του αιτητή για επανεγκατάσταση. Ο Διευθυντής έκρινε ότι παρήλθε αυτή η περίοδος και ο αιτητής αμφισβητεί την ορθότητα αυτού του ευρήματος.

15

20

25

30

Ο αιτητής συμπλήρωσε το ειδικό, για την περίπτωση, έντυπο την 14 Μαρτίου 1991. Δήλωσε ως ημερομηνία άφιξης του στην Κύπρο για επανεγκατάσταση την 20 Ιουλίου 1990. Τρεις μέρες αργότερα, με χειρόγραφη επιστολή του, πληροφόρησε το διευθυντή πως απέσυρε την αίτηση λόγω αναχώρησής του στο εξωτερικό για επαγγελματικούς και άλλους λόγους. Επανήλθε, όμως, μερικούς μήνες αργότερα. Με νέα χειρόγραφη επιστολή του, ημερομηνίας 3 Σεπτεμβρίου 1991, πληροφόρησε το Διευθυντή ότι επέστρεψε από τη Νέα Υόρκη όπου είχε μεταβεί, όπως ανέφερε αυτή τη φορά, για διευθέτηση

35

40

προσωπικών και οικονομικών θεμάτων που προέκυψαν μετά τον αιφνίδιο θάνατο της μητέρας του, την 27 Αυγούστου 1991. Θα μπορούσε, ίσως, να τεθεί ζήτημα ως προς το αν επιστολή αυτού του περιεχομένου ήταν δυνατό να θεωρηθεί ως επαρκής για την ενεργοποίηση του διοικητικού μηχανισμού. Ο αιτητής την εμφανίζει ως την αίτηση που προκάλεσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί η επιστολή εκείνη ως οποιασδήποτε μορφής αίτηση. Όμως, όπως προκύπτει, ο Διευθυντής θεώρησε πως εξαιτίας της αναβίωσε η αποσυρθείσα αίτηση της οποίας επιλήφθηκε και στην οποία αναφέρεται στην επιστολή του ημερομηνίας 13 Σεπτεμβρίου 1991 προς τον αιτητή. Δεν αμφισβητήθηκε πως, με τον πιο πάνω τρόπο, επαναδημιουργήθηκε εκκρεμότητα για την άρση της οποίας χρειαζόταν απάντηση από το Διευθυντή, δεν έχουν αναπτυχθεί οποιαδήποτε επιχειρήματα σε σχέση με αυτή την έκφραση του θέματος και θα προχωρήσω στην εξέταση των όσων συζητήθηκαν.

20

Χρειάζεται να γίνει αναφορά μόνο στα γεγονότα που σχετίζονται με την ημερομηνία άφιξης του αιτητή στην Κύπρο για επανεγκατάσταση. Αναφέρθηκα ήδη στη δηλώνση του αιτητή πως αυτή η ημερομηνία ήταν η 20 Ιουλίου 1990. Αν αυτό ήταν ορθό, η απάντηση του Διευθυντή ήταν αναπόφευκτη αφού είναι παραδεκτό πως ο αιτητής δεν είχε εισάξει αυτοκίνητο μέχρι την 19 Ιουλίου 1991.

30

Ενώπιον του Διευθυντή βρισκόταν η ρητή δήλωση του αιτητή και τα πιο κάτω συμπληρωματικά γεγονότα. Ο αιτητής είχε αγοράσει κατοικία στο Παραλίμνι την 24 Σεπτεμβρίου 1989 και επιχείρηση στην Πάφο. Στο έντυπο που συμπλήρωσε την 14 Μαρτίου 1991 σημείωσε ως τόπο εργασίας του ακριβώς τη διεύθυνση εκείνης της επιχείρησης. Την 20 Φεβρουαρίου 1991 αγόρασε διαμέρισμα στη Λευκωσία, που, σύμφωνα με το ίδιο έντυπο, αποτελούσε και την κατοικία του στην Κύπρο. Την επομένη της επιστολής του για απόσυρση της αίτησης που είχε υποβάλει, υπέγραψε παραγγελία αυτοκινήτου που όμως θα εισαγόταν στις αρχές Οκτωβρίου 1991, μετά δηλαδή την πάροδο ενός έτους από την ημερομηνία άφιξής του για επανεγκατάσταση,

40

όπως τη δήλωσε ο ίδιος. Όπως φαίνεται από σχετικό σημείωμα που βρίσκεται στο φάκελο, προηγήθηκε της απόσυρσης της αίτησης υπόδειξη αρμόδιου λειτουργού σύμφωνα με την οποία η ημερομηνία εισαγωγής αυτοκινήτου θα έπρεπε να ήταν η 19 Ιουλίου 1991.

5

Με αυτά τα δεδομένα, θα έλεγα ότι ήταν εύλογα επιτρεπτό να οδηγηθεί ο Διευθυντής στο συμπέρασμα πως η ημερομηνία άφιξης του αιτητή για επανεγκατάσταση ήταν η 20 Ιουλίου 1990, όπως δήλωσε ο ίδιος. Οι εξελίξεις αποκάλυπταν προσπάθεια του αιτητή να αναμορφώσει τα πράγματα εκ των υστέρων έτσι που η εισαγωγή του αυτοκινήτου που προγραμματίσε να καλύπτεται από τις πρόνοιες του Νόμου.

10

15

Με την αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή υποστηρίχτηκε πως ήταν μετά από υπόδειξη του αρμόδιου λειτουργού που ο αιτητής δήλωσε την 20 Ιουλίου 1990 ως την ημερομηνία άφιξής του για επανεγκατάσταση ενώ, εννοείται, δεν ήταν εκείνη η πραγματική ημερομηνία. Δεν μπορώ να δω τη λογική μιας τέτοιας μορφής υπόδειξης και της αποδοχής της. Εν πάση περιπτώσει, ο ισχυρισμός παρέμεινε εντελώς ατεκμηρίωτος. Πέρα από αυτό, υπάρχει στο φάκελο γραπτή δήλωση του αιτητή, και αυτή ημερομηνίας 14 Μαρτίου 1991, σύμφωνα με την οποία πληροφορήθηκε πως η εισαγωγή του οχήματος θα έπρεπε να είχε γίνει μέσα σε ένα χρόνο από την ημερομηνία άφιξής του στην Κύπρο για επανεγκατάσταση, δηλαδή μέχρι την 19 Ιουλίου 1971. Η άποψη του δικηγόρου του αιτητή πως τα στοιχεία έδειχναν ότι είχε αφιχθεί για επανεγκατάσταση την 27 Αυγούστου 1991, δεν θα ήταν δυνατό να δικαιολογηθεί. Ο ίδιος ο αιτητής απλώς την παρουσίασε ως την ημερομηνία της επανόδου από τη Νέα Υόρκη όπου είχε μεταβεί, όπως ο ίδιος ανέφερε, λόγω του αιφνιδίου θανάτου της μητέρας του. Η εισήγηση πως το γεγονός ότι η αγορά ακινήτων και επιχειρήσεων στην Κύπρο δεν θα μπορούσε να οδηγήσει σε εύρημα για επανεγκατάσταση και μάλιστα σε προσδιορισμό συγκεκριμένης ημερομηνίας επανεγκατάστασης, παραγνωρίζει το γεγονός της ρητής δήλωσης που έκαμε ο αιτητής. Τα συμπεράσματα που θα

20

25

30

35

40

μπορούσαν να εξαχθούν από το σύνολο των γεγονότων, δεν θα ήταν δυνατό να αλλοιωθούν επειδή ο αιτητής αγόρασε περιουσία και στην Κέρκυρα και τελικά επειδή διευθέτησε την εισαγωγή στην Κύπρο προσωπικών του

5 αντικειμένων την 21 Αυγούστου 1991.

Δεν θα επεκταθώ όμως περισσότερο γιατί ο νομικός λόγος για τον οποίο πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή δεν έχει σχέση με το περιεχόμενο της επιστολής του

10 Διευθυντή προς τον αιτητή.

Όπως ορθά υποστήριξε η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, σύμφωνα με τη νομολογία μας, μπορεί να τίθεται ζήτημα εκτελεστής διοικητικής απόφασης σε τέτοιες

15 περιπτώσεις μόνο όταν η αίτηση για δασμολογική απαλλαγή υποβάλλεται μετά την εισαγωγή στην Κύπρο του αυτοκινήτου. Όσα προηγούνται αποτελούν απλή έκφραση γνώμης και επομένως πληροφοριακή ή συμβουλευτική ενέργεια μή αναθεωρήσιμη. (Βλ. την

20 απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Yiangou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 27, και τις υποθέσεις *Anastassis v. Minister of Finance* (1987) 3 C.L.R. 200, *Symeou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 332 *Αίγλη*

25 *Ελευθερίου-Κάγκα ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Προσφυγή 494/87 ημερομηνίας 13 Φεβρουαρίου 1989, *Ευδόκιμος Ανδριανού ν. Υπουργού Οικονομικών*, Προσφυγή 992/88 της 29 Ιουλίου 1989, *Χρυσή Παπανικολάου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Προσφυγή Αρ. 985/89 της 24 Νοεμβρίου 1990, *Κυριάκος Ευσταθίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*,

30 Προσφυγή 579/88 της 26 Οκτωβρίου 1990 και *Αδάμος Παπαγεωργίου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Προσφυγή 1150/90 της 29 Σεπτεμβρίου 1992.

Το γεγονός ότι τα γεγονότα στην υπόθεση *Yiangou*

35 (ανωτέρω) διαδραματίστηκαν όταν ο χρόνος εισαγωγής δεν προσδιοριζόταν αλλά προβλεπόταν πως το όχημα θα έπρεπε να εισαχθεί μέσα σε εύλογο χρόνο από την άφιξη του επαναπατριζόμενου στην Κύπρο, [Βλ. άρθρο 11(2) τού Νόμου 18/78 και την Κ.Δ.Π. 188/82], δεν διακρίνει την

40 παρούσα από την υπόθεση *Yiangou*. Ο λόγος της απόφασης στην υπόθεση *Yiangou* είχε να κάνει με την εξάρτηση του δικαιώματος από την εισαγωγή του οχήματος. Κρίθηκε ότι η αναφορά σε "εισαγωγή" σημαίνει

πραγματοποιηθείσα εισαγωγή και όχι προτιθέμενη εισαγωγή. Ο ίδιος όρος χρησιμοποιείται και στο άρθρο 11(4)(γ) του Νόμου 12/91 και δεν υπάρχει περιθώριο για διαφορετική προσέγγιση.

5

Στην υπόθεση *Yiangou*, όπως εξηγήθηκε από τον δικαστή Γ.Μ. Πική στην υπόθεση *Αίγλη Ελευθερίου-Κάγκα ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (ανωτέρω), υιοθετήθηκε αρχή όχι περιορισμένης αλλά γενικής εφαρμογής με βάση την οποία επιτρέπεται η έκδοση απόφασης καθοριστικής για τα δικαιώματα του εισαγωγέα, μόνο κατά το χρόνο εισαγωγής του αυτοκινήτου.

10

Ο αιτητής υποστήριξε πως το γεγονός ότι, στην παρούσα υπόθεση, κατά το χρόνο της λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης είχε ήδη παραγγελθεί συγκεκριμένο αυτοκίνητο θα δικαιολογούσε την άποψη πως βρισκόμαστε μπροστά σε εκτελεστή απόφαση. Αυτό, γιατί δεν θα ήταν εύλογο να θεωρηθεί πως με την αίτησή του ο αιτητής αποσκοπούσε στο να εξασφαλίσει πληροφορίες ή συμβουλή αλλά απόφαση πάνω σε συγκεκριμένο αίτημα η οποία και του δόθηκε.

15

20

Δεν είναι επιτρεπτός τέτοιας μορφής διαχωρισμός των περιπτώσεων. Και στην περίπτωση που το αυτοκίνητο που θα εισαχθεί είναι συγκεκριμένο, εξακολουθούμε να έχουμε πρόθεση για μελλοντική εισαγωγή και όχι πραγματοποιηθείσα εισαγωγή: οπότε το θέμα καλύπτεται, και πάλι δεσμευτικά, από την υπόθεση *Γιάγκου*. Σημειώνω, πλεονασματικά ίσως, πως με το ίδιο το έντυπο που υπέγραψε ο αιτητής απλώς ζητά πληροφορίες. Προσθέτω, τελικά, πως ο χειρισμός του θέματος από το Διευθυντή και ειδικά η αναφορά του σε αίτημα που δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτό δεν αλλάζει τα πράγματα. Όπως παρατηρήθηκε στην υπόθεση *Αίγλη Ελευθερίου-Κάγκα ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (ανωτέρω)

25

30

35

"Η γένεση εκτελεστής διοικητικής πράξεως κρίνεται αντικειμενικά με βάση τις εξουσίες της Διοικήσεως να καθορίσει τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις του διοικούμενου. Η απόφαση πρέπει αφεαυτής να έχει άμεσες νομικές επιπτώσεις."

40

- Η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί γιατί δεν έχει ως αντικείμενο εκτελεστή διοικητική απόφαση. Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον του αιτητή. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή προκειμένου να εγκριθούν από το Δικαστήριο.
- 5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.